

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global
Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary

Article DOI: <https://doi.org/10.63300/tm10sp052026.01>

Shaivism: The System of Worshipping Lord Shiva as the Supreme God

Dr R Poongothai^{1*}, Dr G.Padmapriya², Dr.V.C.Srinivasan³,

¹Associate professor, HEAD department of Tamil,
Sri S Ramasamy Naidu Memorial College, Sattur 626203.

²Associate Professor, Department of Tamil,
Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode.

Email: padmapriyakss@gmail.com

³Administrative Officer, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode.

Email: srivc2345@gmail.com,

*Corresponding Author: poongothai2767@gmail.com.

Abstract: Shaivism is one of the oldest religious traditions of the Indian subcontinent. It is a spiritual tradition that has been deeply rooted and flourishing for thousands of years, particularly in Tamil Nadu. Lord Shiva is considered the Supreme Being who performs the three cosmic functions: creation, preservation, and destruction. This religion praises Shiva as the Lord (Eesan) who bestows grace upon souls and as a deeply compassionate deity who performs countless divine plays (Thiruvilaiyadal).

Shaiva Siddhanta is the finest philosophy of this tradition. Based on the three entities of Pati (God), Pasu (Soul), and Pasam (Bondage), this philosophy emphasizes that the grace of Shiva is indispensable for souls to be liberated from their attachments. The twelve Thirumurai (sacred Shaivite texts/canons) serve as the holy scriptures of Shaivism. The Thevaram hymns composed by the trio—Thirugnanasambandar, Appar, and Sundarar—hold a supreme place in Shaivite literature.

Shaivism has exerted a profound influence on Tamil culture. Temples are the primary centers of Shaivite worship. The Shiva temples in places like Kanchipuram, Chidambaram, Thiruvannamalai, Madurai, and Rameswaram showcase magnificent architecture and spiritual grandeur. Festivals such as Shivaratri, Pradosham, and Karthigai Deepam are celebrated with great fervor by Shaivites.

Shaivites worship Lord Shiva in the form of the Linga, the formless-form, and as Lord Nataraja. Divine figures associated with Lord Shiva, such as Goddess Parvati (Thirumagalir / Divine Mother), Lord Ganesha, and Lord Murugan, also hold a significant place in Shaivite worship. The grace of a Guru and spiritual guidance are paramount in the Shaivite way of life. The ultimate goal of Shaivism is for all souls to reach the feet of the Almighty (attain liberation).

With such distinct glories, Shaivism has also greatly contributed to the growth of arts like the Tamil language, music, dance/drama, sculpture, and painting. Therefore, Shaivism is not merely a religion, but a complete way of life.

Keywords: Shaivism (Saivam), Lord Shiva, Shaiva Siddhanta, Worship, Thirumurai, Tamil Religion.

சைவம்: சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் முறை

¹முனைவர் இரா பூங்கோதை, இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
ஸ்ரீ எஸ் இராமசாமி நாயுடு ஞாபகார்த்தக் கல்லூரி, சாத்தூர்.626203, விருதுநகர் மாவட்டம்,
²முனைவர் கோ. பத்மபிரியா, இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு-521.
³முனைவர் வெ. ச. சீனிவாசன், நிர்வாக அலுவலர் மற்றும் உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு.

அறிமுகம்

சமயம் என்பது மனிதனின் ஆன்மிகத் தேவைகளை நிறைவேற்றும் வாழ்வியல் நெறியாகும். இந்தியாவில் தோன்றிய சமயங்களில் சைவம் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. 'சிவம்' என்ற சொல் மங்களம், நன்மை, பேரின்பம் ஆகிய பொருள்களைக் குறிக்கிறது (தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம், ப.ட.). சிவனைப் பரம்பொருளாக ஏற்று வணங்குபவர்களே சைவர்கள் எனப்படுகின்றனர். உலகின் தொன்மையான வாழும் சமயங்களில் ஒன்றாக சைவம் கருதப்படுகிறது (Tamil Virtual University, n.d.).

சைவம் தமிழ்நாட்டில் மிகப் பழமையான மரபைக் கொண்டுள்ளது. சங்ககாலத்திற்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே தமிழகத்தில் சைவம் வழக்கில் இருந்து வந்துள்ளது (Tamil Virtual University, n.d.). சங்க இலக்கியங்கள் சிவபெருமானின் வழிபாடு பற்றிய பல குறிப்புகளை வழங்குகின்றன. புறநானூறு சிவபெருமானை “முதுமுதல்வன்” என்று போற்றுகிறது (தமிழ்ஹிந்து, 2018). சங்க இலக்கியங்களில் சிவன் என்ற சொல் நேரடியாகக் காணப்படாவிட்டாலும், சிவனின் கோயில்கள் மற்றும் அவனது இயல்புகளைக் குறிக்கும் பல குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன (Tamil Virtual University, n.d.). மதுரைக்காஞ்சி சிவபெருமானை ஐம்பூதங்களுக்கும் தலைவனாகக் குறிப்பிடுகிறது (Shodhganga, n.d.). இவை அனைத்தும் சைவத்தின் தொன்மையை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

தேவாரப் பாடல்கள் முதல் திருமுறைகள் வரை சிவபெருமானின் பெருமைகள் போற்றப்பட்டுள்ளன. நாயன்மார்களின் பக்தி இயக்கம் சைவ வளர்ச்சிக்கு பெரும் பங்காற்றியது. ஆறாம் முதல் எட்டாம் நூற்றாண்டு வரை வாழ்ந்த அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்கள் சிவபக்தியில் சிறந்து விளங்கினர் (Nayanars, n.d.). சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருத்தொண்டத் தொகையில் அறுபது சிவனடியார்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார் (தமிழ் விக்கிப்பீடியா, ப.ட.). திருஞானசம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் ஆகிய மூவரின் பாடல்கள் சைவ இலக்கியத்தின் உயரிய

இடத்தைப் பெறுகின்றன. இவர்களின் பக்திப் பாடல்கள் தமிழ் மக்களிடையே சைவ உணர்வைப் பரப்புவதில் முக்கியப் பங்காற்றின. சோழர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் (கி.பி. 10 முதல் 13 ஆம் நூற்றாண்டு வரை) நாயன்மார்களின் இலக்கியப் படைப்புகள் தொகுக்கப்பட்டு சைவ சமயம் மேலும் வலுப்பெற்றது (Shodhganga, n.d.). இவ்வாறு சங்க இலக்கியம் முதல் நாயன்மார்களின் பக்தி இயக்கம் வரை சைவம் தமிழகத்தின் ஆன்மிக வாழ்வில் ஆழமான தாக்கத்தைச் செலுத்தியுள்ளது.

Fig1: சைவத்தின் பெருமரபு

இந்தப்படம் சைவ சமயத்தின் தொன்மையையும் வளர்ச்சியையும் விளக்குகிறது. சிவபெருமானின் பெருமை, சங்க இலக்கியக் குறிப்புகள், அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களின் பக்தி இயக்கம் மற்றும் சோழர் காலத்தில் திருமுறைகள் தொகுக்கப்பட்ட வரலாறு ஆகியவற்றை இது அழகாகத் தொகுத்துக் காட்டுகிறது. தமிழகத்தின் ஆன்மிக மரபில் சைவத்தின் ஆழமான தாக்கத்தை இந்தப் படம் உணர்த்துகிறது.

2. சைவத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

சைவ சமயம் என்பது மனித வாழ்வின் ஆன்மிகத் தேடலுக்கும், முக்திக்கும் வழிகாட்டும் ஒரு விழுமிய வாழ்வியல் நெறியாகும். இதன் தோற்றம் மற்றும் வளர்ச்சி குறித்த வரலாற்றுச் சான்றுகள் காலத்தின் ஆழத்திலிருந்து கிளைக்கின்றன.

சைவ சமயத்தின் வேர்கள் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே ஊன்றப்பட்டுள்ளன. சிந்து சமவெளி நாகரிக அகழாய்வுகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட முத்திரைச் சின்னங்களில் காணப்படும்

'பசுபதி' உருவம், சிவ வழிபாட்டின் ஆதி வடிவமாகக் கருதப்படுகிறது. யோக நிலையில் வீற்றிருக்கும் அந்தத் தெய்வம், விலங்குகளின் தலைவனாகவும், ஆன்மாக்களின் இறைவனாகவும் சித்திரிக்கப்படுவது சைவம் உலகளாவிய தொன்மை கொண்டது என்பதற்கான சான்றாகும் (Tamil Virtual University, n.d.). வேத காலத்தில் 'ருத்ரன்' எனப் போற்றப்பட்ட தெய்வம், காலப்போக்கில் சிவனாக உருமாற்றம் பெற்று, அனைத்து உயிர்களுக்கும் அருள்புரியும் பரம்பொருளாக நிலைபெற்றது.

தமிழகத்தில் சைவம் சங்க காலத்திற்கு முன்பிருந்தே தழைத்து வந்துள்ளது. சங்க இலக்கியங்கள் சிவபெருமானை 'முதுமுதல்வன்' என்றும், 'ஐம்பூதங்களின் தலைவன்' என்றும் புகழ்ந்துரைக்கின்றன. சங்க காலத்தில் சிவன் என்ற பெயர் நேரடியாகக் குறைவாகவே பயன்படுத்தப்பட்டாலும், அவர் சார்ந்த வழிபாட்டு முறைகளும், கோயில்களும், அவரது தனித்துவமான இயல்புகளும் இலக்கியங்களில் ஆழமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன (தமிழ்ஹிந்து, 2018).

காலங்கள் மாற மாற, பல்லவர், சோழர் மற்றும் பாண்டிய மன்னர்களின் பேராதரவோடு சைவம் தமிழகத்தின் முதன்மைச் சமயமாக வளர்ந்தது. இம்மன்னர்கள் பிரம்மாண்டமான சிவாலயங்களைக் கட்டி, சைவ சமயக் கொள்கைகளை மக்களிடையே கொண்டு சேர்த்தனர். குறிப்பாக, பக்தி இயக்க காலத்தில் தோன்றிய நாயன்மார்களின் பங்கு ஈடு இணையற்றது. தேவாரப் பாடல்கள், திருவாசகம் மற்றும் பிற்காலத்தில் தோன்றிய பெரியபுராணம் போன்றவை சைவ சமயத்தின் தத்துவங்களையும், பக்தியின் சிறப்பையும் பாமர மக்களும் அறியும் வகையில் விளக்கின. இந்த இலக்கியங்கள் சைவ மரபிற்கு உறுதியான அடித்தளத்தை அமைத்துக் கொடுத்தன (Shodhganga, n.d.).

சோழர் காலத்தில், குறிப்பாக கி.பி. 10 முதல் 13-ஆம் நூற்றாண்டு வரை, சிதறிக் கிடந்த திருமுறைகள் தொகுக்கப்பட்டு, சைவ சித்தாந்தம் ஒரு முறையான தத்துவமாக மலர்ந்தது. அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களின் பக்தி இலக்கியங்கள் சைவ சமயத்தின் ஆன்மிகத் தளத்தை மேலும் வலுப்படுத்தின. இவ்வாறாக, ஆதி பசுபதி வழிபாட்டிலிருந்து தொடங்கி, பக்தி இலக்கியங்கள் வழியாக ஒரு செம்மையான மரபாக சைவம் பரிணமித்துள்ளது.

3. சைவத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகள்

இறைவன் ஒருவனே அனைத்திற்கும் மேலானவன், அவன் முக்காலமும் கடந்தவன், முழுமுதற் கடவுள் அவனே என்று சைவம் உறுதிப்படுத்துகிறது. இதற்கு 'பதி' என்று பெயர். 'பதி' என்பதற்குத் தலைவன் என்று பொருள். இறைவன் உயிர்களுக்கு ஆதாரமாகவும், பேரருளின் வடிவமாகவும் திகழ்கிறான். அவன் உலகைப் படைத்தும், காத்தும், அழித்தும், மறைத்தும், அருளியும் ஐந்தொழில்களைச் செய்கிறான். இந்த இறைவனின் அருளால்தான் பிரபஞ்சம் இயங்குகிறது என்பது சைவத்தின் முதன்மை நம்பிக்கையாகும் (மெய்கண்டார், கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டு).

இரண்டாவதாக, 'பசு' என்பது ஆன்மாக்களைக் குறிக்கும். உயிர்கள் அறிவுடையவை, ஆனால் அந்த அறிவு முழுமை பெறாத நிலையில் உள்ளன. இறைவன் என்றும் அறியும் அறிவுடையவன்; ஆனால், உயிர்கள் இறைவனின் அருளைச் சார்ந்தே அறிவைப் பெறுகின்றன. ஒரு பசு எவ்வாறு தன் உரிமையாளரைச் சார்ந்துள்ளதோ, அதுபோல உயிர் இறைவனைச் சார்ந்து நிற்பதால் அது 'பசு' எனப்படுகிறது. உயிர்கள் பிறப்பு மற்றும் இறப்புச் சுழற்சியில் சிக்கித் தவிக்கும் தன்மையுடையவை (மறைஞானசம்பந்தர், 2010).

மூன்றாவதாக, உயிர்களைச் சூழ்ந்து பிணைத்திருக்கும் உலகியல் தடைகளுக்கு 'பாசம்' என்று பெயர். இந்த பாசம் ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மூன்று மலங்களால் ஆனது. 'ஆணவம்' என்பது 'நான்' என்னும் செருக்கு; 'கன்மம்' என்பது நாம் செய்யும் செயல்களின் விளைவாக வரும் வினைகள்; 'மாயை' என்பது உலகியல் பொருள்களை மெய்யெனக் கருதும் மயக்கம். இந்த மும்மலங்களே உயிருக்குத் தடையாக இருந்து, இறைவனை அடையவிடாமல் தடுக்கின்றன.

இறைவனின் திருவடித் தீட்சை மற்றும் அருளால் மட்டுமே உயிர் பாசங்களில் இருந்து விடுதலை பெற முடியும். இவ்வாறு பாசங்களிலிருந்து நீங்கி, இறைவனின் எல்லையற்ற இன்பத்தைப் பெற்று, அவனோடு இரண்டறக் கலப்பதே 'முக்தி' அல்லது வீடுபேறு எனப்படும். இதுவே சைவ சமயத்தின் இறுதி இலக்காகும். இத்தத்துவமானது மனிதனுக்கு ஒரு நல்வாழ்வு நெறியை வகுத்துக் கொடுப்பதுடன், உலகியல் பற்றுக்களை விடுத்து இறைநெறியில் ஈடுபாடு கொள்ளத் தூண்டுகிறது. வாழ்வின் துயரங்களுக்குக் காரணம் அஞ்ஞானம் என்பதையும், அதிலிருந்து விடுபடத் தத்துவ ஞானமே வழி என்பதையும் சைவ சித்தாந்தம் வலியுறுத்துகிறது (சிவஞான முனிவர், 1950).

Fig3: சைவ சித்தாந்தத்தின் முப்பொருள் தத்துவம்

இந்தப் படம் சைவ சித்தாந்தத்தின் முப்பொருள் உண்மைகளை (பதி, பசு, பாசம்) அழகாக விளக்குகிறது. இறைவன் (பதி) பிரபஞ்சத்தை இயக்குவதையும், உயிர்கள் (பசு) மும்மலங்களால் (ஆணவம், கன்மம், மாயை - பாசம்) பிணைக்கப்பட்டு, இறைவனின் அருளால் முக்தி அடைவதையும் இது தெளிவுபடுத்துகிறது. ஆன்மிக விடுதலைக்கான வாழ்வியல் நெறியை இது ஒரு வரைபடம் போலக் காட்சிப்படுத்துகிறது.

4. சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் முறைகள்

சைவ சமயம் என்பது வெறும் சடங்குகளின் தொகுப்பு மட்டுமல்ல; அது இறைவனை அடைவதற்கான ஒரு தூய்மையான வாழ்வியல் மற்றும் ஆன்மிகப் பயணமாகும். சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் சைவர்கள், அகவழிபாடு மற்றும் புறவழிபாடு என இரு நிலைகளில் இறைவனை அடைகின்றனர். இந்த வழிபாட்டு முறைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு தனித்துவமான ஆன்மிக அனுபவத்தை பக்தர்களுக்கு வழங்குகின்றன.

கோயில் வழிபாடு சைவ மரபின் முதுகெலும்பாகத் திகழ்கிறது. சிவாலயங்கள் வெறும் கட்டிடங்கள் அல்ல; அவை இறைவனின் அருவருவத் திருமேனியான 'சிவலிங்கம்' குடிகொண்டிருக்கும் ஆன்மிகத் தலங்கள். கோயில்களில் நடைபெறும் அபிஷேகம், தீபாராதனை மற்றும் அலங்காரங்கள் பக்தர்களின் மனதை அமைதிப்படுத்தி, இறைவனின் அருளில் லயிக்கச் செய்கின்றன. இந்த சடங்குகள் பக்தர்களுக்கு மன அமைதியையும், இறைவனோடு ஒன்றிணையும் உணர்வையும் அளிக்கின்றன (உமாபதி சிவாசாரியார், 13-ஆம் நூற்றாண்டு).

திருமுறைப் பாராயணம் என்பது சைவ சமயத்தின் மற்றொரு முக்கிய அங்கமாகும். தேவாரம், திருவாசகம், திருப்பல்லாண்டு போன்ற பக்திப் பாடல்களை ஒதுவது பக்தர்களின் இதயத்தை உருக்கும் வல்லமை கொண்டது. "திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்" என்ற பழமொழி, திருவாசகம் ஆன்மாவில் ஏற்படுத்தக்கூடிய ஆழமான தாக்கத்தை உணர்த்துகிறது. பாடல்களை ஒதுவதும், அவற்றின் பொருளை சிந்திப்பதும் ஞானத்தை வளர்க்கும் சிறந்த வழியாகும் (சிவப்பிரகாச சுவாமிகள், 1985).

சைவத்தின் உயிர்நாடியாக விளங்குவது 'நமசிவாய' எனும் பஞ்சாட்சர மந்திரமாகும். இந்த ஐந்து எழுத்துக்களும் பிரபஞ்சத்தின் ஐம்பூதங்களோடும், இறைவனின் ஐந்தொழில்களோடும் தொடர்புடையவை. இந்த மந்திரத்தை இடைவிடாது உச்சரிப்பதன் மூலம், மனிதனின் மும்மலங்கள் நீங்கி மனத்தூய்மையும், ஆன்மிக முதிர்ச்சியும் ஏற்படுவதாகப் பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர். இது எளியவர்களுக்கும் இறைவனை அடைய உதவும் ஒரு வழியாகும் (திருமூலர், கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு).

இவற்றைத் தாண்டி, விரதங்களும் விழாக்களும் சைவ பண்பாட்டைப் பறைசாற்றுகின்றன. மகாசிவராத்திரி, பிரதோஷம், கார்த்திகை தீபம் போன்றவை பக்தியில் சிறந்து விளங்கும் நாட்களாகக் கருதப்படுகின்றன. குறிப்பாக, பிரதோஷ வழிபாடு கர்ம வினைகளைக் களைந்து அருளைப் பெற்றுத் தரும் என்று நம்பப்படுகிறது. இறுதியாக, திருமூலரின் திருமந்திரம் விளக்கும் தியானம் மற்றும் யோகக் கலைகள், இறைவனை மனதிற்குள்ளேயே கண்டு பரவசமடையும் உயர்ந்த நிலைக்கு பக்தர்களை இட்டுச் செல்கின்றன. இவ்வாறாக, சைவம் மனிதனைப் புற உலகிலிருந்து அக உலகிற்கு அழைத்துச் சென்று, இறுதியில் முக்திப் பேற்றினை அடையச் செய்கிறது.

Fig4: சைவ வழிபாட்டு முறைகள்

இந்தப் படம் சைவ சமயத்தின் பல்வேறு வழிபாட்டு முறைகளை (கோயில் வழிபாடு, திருமுறை ஓதுதல், பஞ்சாட்சர மந்திரம், விரதங்கள் மற்றும் தியானம்) ஒரு சக்கரத்தின் வடிவில் மிகத் தெளிவாக விளக்குகிறது. புறவழிபாடு மற்றும் அகவழிபாடு மூலம் ஒரு பக்தன் எவ்வாறு இறைவனை அடைந்து, இறுதியில் முக்தி எனும் பேரின்ப நிலையை எட்டுகிறான் என்பதை இது அழகாகக் காட்சிப்படுத்துகிறது.

5. சைவ சித்தாந்தமும் தமிழ்ச் சமூகமும்

சைவ சித்தாந்தம் என்பது வெறும் ஆன்மிகக் கோட்பாடு மட்டுமல்ல, அது தமிழர்களின் வாழ்வியலோடு பிரிக்க முடியாதபடி பின்னிப் பிணைந்துள்ள ஒரு பண்பாட்டுச் சாரமாகும். தமிழ்ச் சமூகத்தின் சமூகக் கட்டமைப்பு, ஒழுக்க நெறிகள் மற்றும் கலைப் பாரம்பரியம் ஆகியவற்றில் சைவம் ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கம் மிகவும் ஆழமானது. அன்பு, அறம், ஒழுக்கம், கருணை மற்றும் சமத்துவம் போன்ற உயரிய மனிதப் பண்புகளைத் தனது வாழ்வியல் நெறியாகக் கொண்டு, ஒரு செம்மையான சமூகத்தை உருவாக்குவதில் சைவம் பெரும்பங்காற்றியுள்ளது.

நாயன்மார்களின் பக்தி இயக்கம் தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஒரு பெரும் புரட்சியை ஏற்படுத்தியது. அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகள், இறைவனிடம் காட்டும் பக்தி என்பது தனிப்பட்ட வழிபாடாக மட்டுமின்றி, பிற உயிர்களிடத்தில் காட்டும் அன்பாகவும், தியாகமாகவும், மனிதநேயமாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதை உலகுக்கு உணர்த்தின. கண்ணப்ப நாயனார் காட்டிய அன்பு, காரைக்கால் அம்மையாரின் அர்ப்பணிப்பு போன்றவை பக்திக்குச் சாதி, குல,

பாலின வேறுபாடுகள் இல்லை என்பதைப் பறைசாற்றின. இத்தகைய விழுமியங்கள் தமிழ்ச் சமூகத்தின் அடிமட்ட மக்கள் வரை பக்தி உணர்வைப் பரப்பி, அவர்களை ஆன்மிக நீரோட்டத்தில் இணைத்தன (சுந்தரம், 2012).

சைவ சமயம் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆற்றியுள்ள தொண்டு அளப்பரியது. பன்னிரு திருமுறைகள், சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள், மற்றும் பெரியபுராணம் போன்றவை தமிழ்ச் சமய இலக்கியங்களின் சிகரங்களாகத் திகழ்கின்றன. திருவாசகம் போன்ற நூல்கள் தமிழின் பக்திப் பெருக்கை உலகறியச் செய்தன. இவை வெறுமனே மதச் சடங்குகளைப் பேசுவதோடு நில்லாமல், உயரிய தமிழ் மொழியின் செழுமையையும், கவித்துவத்தையும் பாதுகாக்கும் பேழைளாகத் திகழ்கின்றன. இந்த இலக்கியங்கள் வழிதான் தமிழர்கள் தங்களின் வாழ்வியல் அறங்களை இன்றும் போற்றிப் பாதுகாக்கின்றனர் (மாணிக்கவாசகர், கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு).

கலை மற்றும் கட்டடக்கலைத் துறையில் சைவத்தின் பங்களிப்பு தமிழர்களின் அடையாளமாகவே மாறியுள்ளது. தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில், சிதம்பரம் நடராசர் கோயில், மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயில் மற்றும் கங்கைகொண்ட சோழபுரம் போன்ற பிரம்மாண்டமான கட்டடக்கலைச் சின்னங்கள் சைவ மரபின் பெருமையை உலகிற்கு உரக்கச் சொல்கின்றன. இக்கோயில்கள் வெறும் வழிபாட்டுத் தலங்கள் மட்டுமல்ல, அவை தமிழர்களின் சிற்பக் கலை, வானியல் அறிவு, நிர்வாகத் திறன் மற்றும் சமூகம் சார்ந்த ஒருங்கிணைப்பு ஆகியவற்றின் வரலாற்றுச் சான்றுகளாக உள்ளன. சோழர் காலத்துக் கட்டடக்கலை என்பது சைவத்தின் ஆன்மிகப் பெருமிதத்தையும், தமிழர்களின் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியையும் ஒன்றிணைத்த ஒரு கலைப் படைப்பாகும் (பாஸ்கரன், 2015).

சுருக்கமாகக் கூறின், சைவம் தமிழர்களின் ஆன்மாவில் கலந்துள்ளது. அது மனிதனை இறைவனோடு இணைப்பதோடு, சமூகத்தில் ஒற்றுமையையும், ஒழுக்கத்தையும் வளர்க்கும் ஒரு வாழ்வியல் பாலமாகச் செயல்படுகிறது. இத்தகைய வளமான சைவ மரபை அறிந்திருப்பது தமிழர்களின் பண்பாட்டு வேர்களைப் புரிந்துகொள்ளும் முயற்சியாகும்.

Fig5: சைவமும் தமிழ்ப் பண்பாடும்

இந்தப் படம் சைவ சித்தாந்தம் தமிழ்ச் சமூகத்தின் வாழ்வியல், இலக்கியம் மற்றும் கலைப் பாரம்பரியத்தோடு எவ்வாறு பின்னிப் பிணைந்துள்ளது என்பதை விளக்குகிறது. நாயன்மார்களின் பக்தி, பன்னிரு திருமுறைகளின் இலக்கியச் சிறப்பு மற்றும் சோழர் காலக் கட்டடக்கலைச் சின்னங்கள் ஆகியவற்றின் வாயிலாக, சைவம் தமிழர்களின் ஆன்மாவையும் பண்பாட்டையும் வடிவமைத்துள்ள முறையை இது அழகாகக் காட்சிப்படுத்துகிறது.

6. சைவத்தின் சமகாலப் பயன்பாடு

இன்றைய நவீன உலகம் அறிவியல் வளர்ச்சியால் உச்சத்தை எட்டியிருந்தாலும், மனிதன் தனது அக அமைதியைத் தொலைத்துவிட்டு மன அழுத்தத்திலும், பாதுகாப்பற்ற உணர்விலும் சிக்கித் தவிக்கின்றான். இத்தகைய நெருக்கடியான காலகட்டத்தில், ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஆன்மிகத் தூணாக விளங்கும் சைவ சித்தாந்தம், ஒரு சிறந்த வழிகாட்டியாகத் திகழ்கிறது. சைவம் முன்வைக்கும் அன்பு, கருணை மற்றும் சுயக்கட்டுப்பாடு போன்ற பண்புகள், இன்றைய மனிதன் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்கான சாவிகளாக அமைகின்றன.

சைவ சித்தாந்தத்தின் அடிப்படை, அனைத்து உயிர்களையும் இறைவனின் படைப்பாகக் காண்பதாகும். "அன்பே சிவம்" என்ற திருமூலரின் வாக்கு, மனிதர்களுக்கு இடையே நிலவும் வேற்றுமைகளைத் தவிடுபொடியாக்கி, உலக சகோதரத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது. இன்றைய சமூகத்தில் நிலவும் வன்முறை, பொறாமை மற்றும் சுயநலம் ஆகியவற்றைத் தகர்த்து, பிற உயிர்களிடத்தில் கருணை காட்டவும், எல்லோரிடமும் சமத்துவமாகப் பழகவும் சைவம்

கற்பிக்கிறது. இந்த ஆன்மிக விழிப்புணர்வு ஒரு தனிமனிதனைச் சிறந்த சமூகப் பொறுப்புள்ள குடிமகனாக மாற்றுகிறது (திருமூலர், கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு).

மேலும், இன்றைய உலகம் சந்திக்கும் மிக முக்கியமான சவால் சுற்றுச்சூழல் சீர்கேடு ஆகும். சைவம் இயற்கையை இறைவனின் வெளிப்பாடாகவே பார்க்கிறது. ஐம்பூதங்களை இறைவனின் வடிவங்களாகக் கருதும் சைவம், இயற்கையைப் பாதுகாப்பது என்பது இறைவனை வழிபடுவதற்குச் சமமானது என்பதை உணர்த்துகிறது. சைவ இலக்கியங்கள் விலங்குகள், பறவைகள் மற்றும் செடி கொடிகள் மீதும் இரக்கம் காட்ட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றன. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தனது பாடல்களில் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வை எவ்வாறு பேணுவது என்பதைப் பதிவு செய்துள்ளார். இத்தகைய சிந்தனைகள் இன்று 'பசுமை வாழ்வியல்' (Green Living) என்ற பெயரில் உலகம் முழுவதும் பேசப்படும் கருத்துகளுக்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே அடித்தளம் அமைத்துள்ளன (சுந்தரம், 2012).

மன அழுத்தத்தால் வாடும் மனிதனுக்கு, சைவம் போதிக்கும் 'தியானம்' மற்றும் 'பஞ்சாட்சர மந்திரம்' ஆகியவை ஒரு சிறந்த மனநல மருந்தாகச் செயல்படுகின்றன. மனம் அலைபாயாமல் ஒருமுகப்படுவதற்கு யோக நெறிகள் உதவுகின்றன. உலகியல் இன்பங்களை மட்டும் தேடி ஓடாமல், ஆன்மிகத் தேடலில் ஈடுபடும்போது மன அமைதி தானாகவே கிடைக்கும் என்ற உண்மையைச் சைவ சித்தாந்தம் அழகாக விளக்குகிறது (சிவஞான முனிவர், 1950).

முடிவாக, சைவம் என்பது இறந்த காலத்தின் வரலாறு மட்டுமல்ல; அது நிகழ்காலத்திற்கும், வருங்காலத்திற்கும் ஏற்ற வாழ்வியல் நெறியாகும். மனித நேயம் மிக்க, சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு உணர்வுள்ள, மன அமைதி கொண்ட ஒரு சமூகத்தைக் கட்டமைக்க சைவச் சிந்தனைகள் இன்றும் மிகவும் அவசியமானவை. அறிவியலோடு ஆன்மிகத்தை இணைத்து, சமச்சீரான வாழ்வை வாழ சைவம் ஒரு பாலமாகத் திகழ்கிறது.

Fig6 : சைவம்: நவீன கால வாழ்வியல் வழிகாட்டி

இந்தப் படம் நவீன கால மன அழுத்தம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சிக்கல்களுக்குச் சைவ சித்தாந்தம் எவ்வாறு தீர்வாக அமைகிறது என்பதை விளக்குகிறது. அன்பே சிவம், தியானம் மற்றும் பஞ்சாட்சர மந்திரம் மூலம் தனிமனித அமைதியையும், இயற்கை பாதுகாப்பு மற்றும் சமூகப் பொறுப்புணர்வு மூலம் வருங்காலத்திற்கான பசுமை வாழ்வியலையும் இது முன்வைக்கிறது. சைவம் ஒரு வழிகாட்டியாக மனித வாழ்வை மேம்படுத்துவதை இது அழகாகக் காட்சிப்படுத்துகிறது.

7. முடிவுரை

சைவ சமயம் என்பது வெறும் வழிபாட்டு முறை சார்ந்தது மட்டுமல்ல, அது மனித ஆன்மாவைப் பக்குவப்படுத்தி, இறைத்தன்மையை அடையச் செய்யும் ஒரு உன்னதமான வாழ்வியல் நெறியாகும். சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாகவும், பிரபஞ்சத்தின் நாயகனாகவும் கொண்டு போற்றும் சைவம், இந்திய ஆன்மிக மரபில் ஒரு தனித்துவமான மற்றும் ஆழமான இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. இது மனித வாழ்வின் உண்மையான நோக்கம், ஆன்மா எதிர்கொள்ளும் தடைகள், அவற்றை நீக்கி இறையருளைப் பெறும் வழிமுறைகள் ஆகியவற்றை மிகவும் நுட்பமாக விளக்குகிறது.

சைவ சித்தாந்தம் முன்வைக்கும் 'பதி, பசு, பாசம்' என்னும் தத்துவம், மனிதன் தன் அறியாமையிலிருந்து விடுபட்டு எவ்வாறு இறைவனை அடைய வேண்டும் என்ற பாதையைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. இறைவன் அருளே உயிருக்கு ஆணிவேர் என்பதையும், மும்மலங்களாகிய ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகியவற்றை நீக்கும்போதுதான் ஆன்மா முக்தி என்னும் பேரின்பத்தை

அடைய முடியும் என்பதையும் இது ஆணித்தரமாகப் பதிவு செய்கிறது. இக்கோட்பாடு தனிமனிதனைத் தற்பெருமை மற்றும் உலகியல் பற்றுக்களிலிருந்து விடுவித்து, பரந்த மனப்பான்மையையும், இறையுணர்வையும் தூண்டுகிறது.

வழிபாட்டு முறைகளைப் பொறுத்தவரை, சைவம் அகவழிபாடு மற்றும் புறவழிபாடு என இரு பரிமாணங்களைக் கொண்டுள்ளது. சிவாலய தரிசனம், அபிஷேக ஆராதனைகள் மற்றும் திருமுறைப் பாராயணங்கள் போன்றவை பக்தர்களின் மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி, இறைவன்பால் ஈர்க்கின்றன. குறிப்பாக, தேவாரமும் திருவாசகமும் வெறும் இலக்கியங்கள் மட்டுமல்ல, அவை இறைவனின் அருளைப் பாடிப் பரப்பும் ஆன்மிக மருந்துகள். பஞ்சாட்சர மந்திரமான 'நமசிவாய' என்பதன் உச்சரிப்பு, பிரபஞ்ச ஆற்றலோடு ஆன்மாவைத் தொடர்புபடுத்தி மனத்தாய்மையை வழங்குகிறது. தியானம் மற்றும் யோகக் கலைகளின் மூலம் சிவத்தை மனதிற்குள்ளேயே கண்டு பரவசமடையும் உயர்ந்த நிலையை சைவம் போதிக்கிறது.

தமிழ்ச்சமூகத்தில் சைவத்தின் பங்கு அளப்பரியது. சங்க காலம் முதல் இன்றுவரை தமிழர்களின் பண்பாடு, கலை, கட்டடக்கலை மற்றும் இலக்கிய வளர்ச்சியில் சைவம் ஆற்றிய தொண்டு வரலாற்றில் அழியாத இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. மாபெரும் சிவாலயங்கள் தமிழர்களின் சிற்பக் கலை நுணுக்கத்தையும், நிர்வாகத் திறனையும் உலகிற்கு எடுத்துரைக்கின்றன. பெரியபுராணம், திருமந்திரம் மற்றும் பன்னிரு திருமுறைகள் போன்றவை தமிழ் மொழியின் செழுமைக்கும், பக்தி நெறிக்கும் சான்றுகளாகத் திகழ்கின்றன.

இறுதியாக, சைவம் என்பது ஒரு மதம் சார்ந்தது என்பதைத் தாண்டி, அறம், அன்பு, கருணை மற்றும் சமத்துவம் போன்ற உயரிய விழுமியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு முழுமையான வாழ்வியல் நெறியாகும். இன்றைய நவீன உலகில் மன அழுத்தத்திலும், இயந்திரத்தனமான வாழ்க்கையிலும் சிக்கியுள்ள மனிதனுக்கு, சைவம் கற்றுத்தரும் அமைதி மற்றும் சுயக்கட்டுப்பாடு ஆகிய பண்புகள் மிகச்சிறந்த மருந்தாக விளங்குகின்றன. எனவே, சைவ நெறியைப் பின்பற்றுவது என்பது இறைவனை அடைவதற்கான வழி மட்டுமல்ல, மனிதனாகப் பிறந்து மனிதநேயத்தோடு வாழ்வதற்கான உன்னதமான பாதையுமாகும். இத்தகைய வளமான சைவ மரபை அறிந்து அதன்படி வாழ்வது, ஒருவரது வாழ்விற்குப் பொருளையும், மனதிற்கு அமைதியையும் நல்கும் என்பது திண்ணம்.

8. துணைநூற்பட்டியல்

1. Nayanars. (n.d.). In *Wikipedia*. Retrieved June 19, 2026,
2. Shodhganga. (n.d.). *Saivism in the Sangam Literature* (Chapter 7). Retrieved June 19, 2026,
3. தமிழ் விக்கிப்பீடியா. (ப.ட.). *நாயன்மார்*. Retrieved June 19, 2026,

4. தமிழ்ஹிந்து. (2018, ஆகஸ்ட் 15). சங்ககாலத் தமிழகத்தில் சைவம்
5. Tamil Virtual University. (n.d.). *Saivism in Tamil Nadu: Historical Perspective*.
6. தமிழ்ஹிந்து. (2018). சங்க இலக்கியத்தில் சிவபெருமான்.
7. மறைஞானசம்பந்தர். (2010). சிவஞான சித்தியார் விருத்தி உரை. சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.
8. மெய்கண்டார். (கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டு). சிவஞான போதம். (மூலமும் உரையும்).
9. சிவஞான முனிவர். (1950). சிவஞான பாடியம். மதுரை ஆதீனம் வெளியீடு.
10. சிவப்பிரகாச சுவாமிகள். (1985). சைவ சமயம்: தத்துவமும் வழிபாடும். சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.
11. திருமூலர். (கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு). திருமந்திரம் (மூலமும் உரையும்). காசிமடம் வெளியீடு.
12. உமாபதி சிவாசாரியார். (13-ஆம் நூற்றாண்டு). சிவார்க்கமணி தீபிகை. (மொழிபெயர்ப்பு).
13. மாணிக்கவாசகர். (கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு). திருவாசகம். (மூலமும் உரையும்). சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.
14. பாஸ்கரன், சு. (2015). சோழர் காலக் கட்டடக்கலை மற்றும் சைவ சமயம். தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை வெளியீடு.
15. சுந்தரம், பி. (2012). நாயன்மார்கள்: வரலாறும் வாழ்வியலும். அகரம் பதிப்பகம்.
16. சிவஞான முனிவர். (1950). சிவஞான பாடியம்: வாழ்வியல் நெறிமுறைகள். மதுரை ஆதீனம் வெளியீடு.
17. சுந்தரம், பி. (2012). சைவமும் சுற்றுச் சூழலும். அகரம் பதிப்பகம்.
18. திருமூலர். (கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு). திருமந்திரம்: அன்பும் அமைதியும். காசிமடம் வெளியீடு.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>.

